

Filemon in Baukis

Na nekem griču v deželi Frigiji sta v koči živela zakonca Filemon in Baukis. V tej revni hišici sta preživela srečno mladost in skupaj dočakala starost. Revščine nista skrivala in pomanjkanje sta prenašala prijazna in dobre volje.

Nekoč sta v te kraje prišla poglavar vseh bogov Zevs in njegov sin Hermes. Preveriti sta hotela, ali ju bodo ljudje gostoljubno sprejeli. V človeški podobi sta hodila od hiše do hiše in potrkala na tisoče vrat. Nikjer ju niso vzeli pod streho, povsod je vladala sebičnost.

Ko sta bogova stopila do revne kočice, sta jima veselo prišla naproti zakonca Filemon in Baukis ter ju prisrčno pozdravila. S prijaznim nasmehom sta bogovoma postregla z jedjo in pijačo. Zevs in Hermes sta se krepčala z dobro hrano in medtem ko sta si namakala noge v hladni vodi, sta jima dobra gostiteljica pripravila posteljo. Ko so vsi štirje tako sedeli za mizo, je Filemon opazil, da se vrč nikoli ne izprazni in vino vsakikrat, ko si ga kdo izmed njih natoči v kozarec, zopet naraste do roba. Takrat sta zakonca spoznala, da gostita bogova. V strahu sta se ozrla na skromno večerjo in gostoma ponudila še edino gos, ki sta jo imela.

„To je edina hiša, kjer sva doživela gostoljubje!“ se je takrat oglasil Zevs. „Pojdita z

→ V drevesi napiši, kaj bi si zaželel, če bi ti grški bog Zevs izpolnil vse želje. V hrast zapiši materialne dobrine, ki si jih želiš, v lipo pa duhovne, torej tiste, ki si jih z denarjem ni možno kupiti.



nama na vrh hriba. Ljudi iz tega kraja bo doletela kazen.“

Vso dolino je poplavlila voda, ostala je le še revna kočica zakoncev, ki se je spremenila v prekrasno svetišče.

„Povejta mi, česa si želite?“ se je Zevs s prijaznim obrazom obrnil k starcema. Samo nekaj besed sta spregovorila, nato pa rekla: „Ker sva tako dolgo živela v slogi, dajte, da bova oba umrla isti trenutek.“ Želja se jima je izpolnila. Nekaj časa sta še skupaj živela v svetišču, ko pa je prišla zadnja ura, se je Filemon spremenil v hrast, Baukis pa v lipo. Tudi po smrti sta stala prisrčno drug poleg drugega.

(povzeto po: Gustav Schwab, Najlepše antične pripovedke)

